

Afghanistan

Läges- och scenarioanalys

Om rapporten

Syftet med rapporten är att ge en analys över situationen i landet och presentera olika händelseutvecklingar och vilka konsekvenser de kan få på migrationen från landet.

Rapporten är i första hand ett stöd till Migrationsverkets strategiska och operativa ledning. Refererade källor är färre och författaren utgör en källa i sig. För fördjupad information vid handläggning av migrationsärenden hänvisas till den landinformation som Lifos producerar i enlighet med [EU:s allmänna riktlinjer för framtagande av landinformation \(2008\)](#).

Informationen i rapporten återspeglar inte Migrationsverkets officiella ståndpunkt i en viss fråga och Lifos har ingen avsikt att genom rapporten göra politiska eller rättsliga ställningstaganden.

Läges- och scenarioanalys Afghanistan

2016-02-03, version 1.0

Lifos – Center för landinformation och landanalys inom migrationsområdet

© Migrationsverket (Swedish Migration Agency), 2016

Omslagsbild: Openclipart

Innehåll

1. Inledning	4
2. Lägesanalys	4
3. Scenarioanalys.....	8
3.1. Scenario 1 - neutralt/fortsättning av nuläge	8
(hög sannolikhet).....	8
3.1.1. Migrationskonsekvenser av det neutrala scenariot	9
3.2. Scenario 2 – negativt (lägre sannolikhet)	9
3.2.1. Migrationskonsekvenser av det negativa scenariot.....	10
3.3. Scenario 3 – positivt (lägst sannolikhet)	10
3.3.1. Migrationskonsekvenser av det positiva scenariot.....	11
Källförteckning	12

1. Inledning

Syftet med rapporten är primärt att ge stöd till strategiskt och operativt beslutsfattande och planeringsarbete inom Migrationsverket, men den kan även användas av övriga inom myndigheten för en kontextuell förståelse av utvecklingen i Afghanistan. Den ger en översiktlig lägesbild och analys av situationen i Afghanistan samt presenterar olika alternativa scenarier och deras migrationskonsekvenser. Vidare bedöms sannolikheten för att dessa alternativa händelseutvecklingar faller in.

2. Lägesanalys

Drygt ett år har nu gått sedan ISAF:s mandat upphörde och afghanska säkerhetsstyrkor övertog det fulla ansvaret för landets säkerhet. Kvar på afghansk mark finns dock den mindre NATO-ledda missionen *Resolute Support* i en icke stridande roll med huvudsakligt syfte att utbilda och stödja inhemska säkerhetsstyrkor och säkerhetsinstitutioner.

Det internationella trupptillbakadragandet har åtföljts av en negativ säkerhetsutveckling i landet. Under perioden 1 augusti till 31 oktober 2015 dokumenterades 6601 säkerhetsrelaterade incidenter av FN, vilket utgjorde en ökning på 19 procent jämfört med samma period 2014. Majoriteten av incidenterna inträffade i de traditionellt osäkra södra, sydöstra och östra provinserna. En noterbar trend är dock att konfliktintensiteten ökat också i tidigare relativt lugna områden, bland annat i de norra och nordöstra provinserna. Under perioden augusti till oktober 2015 lyckades talibanrörelsen inte bara inta provinshuvudstaden Kunduz utan även 16 distriktcenter, huvudsakligen i norr (Badakhshan, Baghlan, Faryab, Kunduz, Sari Pul och Takhar) men även i väst (Farah) samt i söder (Helmand och Kandahar). Afghanska säkerhetsstyrkor lyckades dock återta kontrollen över Kunduz liksom merparten av intagna distriktcenter före oktober månads utgång.¹

Talibanrörelsens maktövertagande av Kunduz den 28 september 2015 blev kortvarigt men utgjorde icke desto mindre en viktig styrkedemonstration då detta var första gången sedan 2001 som man lyckats inta en provinshuvudstad. Kunduz fall resulterade inte bara i ett stort antal civila offer utan har även, enligt flera bedömare, haft en avgörande effekt på den afghanska befolkningens upplevda säkerhet, även i andra delar av landet. Att Kunduz, på ett så relativt enkelt sätt som skedde, kunde falla till talibanrörelsen har rubbat människors tilltro till den afghanska staten och dess förmåga att upprätthålla säkerheten.

¹ UN General Assembly, *The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security*, 2015-12-10, s. 5, <http://www.refworld.org/pdfid/5672ac7c4.pdf> (hämtad 2016-02-01)

Konflikten i Afghanistan har ur vissa aspekter också blivit mer oförutsägbar. Talibanrörelsen utgör fortfarande huvudaktör inom det väpnade motståndet som dock är splittrat och innehåller olika grupper med skilda agendor. Talibans stridssäsong är inte heller lika uttalad som tidigare och begränsad till en ”vår-offensiv”, utan strider pågår numer året om. Den under lång tid så enade talibanrörelsen har också under det gångna året, efter Mullah Omars tillkännagivna bortgång i juli 2015, drabbats av en ledarskapskonflikt. Utnämmandet av Mullah Akhtar Mansour till ny ledare har medfört en splittring inom rörelsen och strider har utkämpats mellan olika talibanfraktioner i exempelvis Zabulprovinsen. Ledarskapskonflikten har också under december 2015 medfört att Mullah Mansour, enligt uppgift, skadats i interna strider mellan olika talibanfraktioner. Uppgifterna om vad som egentligen har skett är alltfjänt osäkra och det får betraktas som ovisst om Mullah Mansour fortfarande är vid liv.

Bland övriga aktörer som ingår i det väpnade motståndet är Islamiska Staten (IS) den aktör som tilldragit sig mest medial uppmärksamhet det senaste året. IS aktivitet och inflytande har bekräftats i Nangarharprovinsen, men rörelsen utgör än så länge en mycket begränsad, och geografiskt avgränsad, del av det väpnade motståndet mot den afghanska staten. Splittringen inom talibanrörelsen har dock medfört att en del lokala talibanfraktioner hoppat av rörelsen och istället svurit trohet till IS. Fortsatt fragmentering inom taliban torde gynna IS och dess inflytande på afghansk mark. Risken finns då att våldsutvecklingen kommer att få en allt mer sektarisk prägel när sunnitiska IS riktar sitt våld inte bara mot sina motståndare i kampen om makt och inflytande utan även mot minoriteter som exempelvis de shiamuslimska hazarerna. Sådant sektariskt våld har inte hittills, under pågående väpnat uppror, varit utmärkande för våldet i Afghanistan.

Fragmentering är något som också kännetecknar regeringssidan och deras allierade lokalt. På lokal nivå, i vissa områden, rapporteras om olika typer av övergrepp som begås av exempelvis regeringsvänliga milis eller lokal polis utan att förövarna ställs till svars. Detta fenomen utgör en av förklaringarna till varför Kunduz så lätt kunde falla i talibanrörelsens händer. Mot bakgrund av det dysfunktionella styret av Kunduz, och de övergrepp som begicks av grupper kopplade till staten där, så tedde sig talibanrörelsen för en del av befolkningen som ett mindre dåligt alternativ. Företrädare för internationella organisationer på plats i landet menar att befolkningen uttrycker att talibanrörelsens agerande, trots grymheter, anses som mer förutsägbart än de övergrepp som nu begås av vissa grupper som opererar lokalt. En ny typ av våld har också uppmärksamats, bland annat i det så kallade ”Zabul 7”-attentatet där sju kidnappade hazarer, däribland kvinnor och barn, fått sina halsar avskurna av en grupp som uppgett sig vara lojala med Islamiska Staten. Trenden med ett ökat antal civila offer liksom ökningen av det riktade våldet mot civila är ytterligare faktorer som gör att befolkningen idag känner sig mer sårbar, och ”Zabul 7” utlöste landsomfattande demonstrationer med krav på den afghanska regeringen att garantera säkerheten för sin befolkning.

En ytterligare förändring av konfliktmönstret i Afghanistan är att talibanrörelsen övergått allt mer från traditionell gerillakrigföring till konventionell krigföring med utökade markstrider för att vinna territorium.² Trots den negativa säkerhetsutvecklingen i landet så visar dock konflikthändelser under 2015 att talibanrörelsen inte har styrka nog att under en längre tid kontrollera distriktcenter eller andra viktiga områden, förutom på ett fåtal platser. Rörelsen har således fortsatt störst inflytande på landsbygden där statsstrukturerna är svaga eller obefintliga. Talibanrörelsen har dock visat på en ökad slagkraft exempelvis i fallet Kunduz, och har även under 2015 förmått utkämpa parallella strider på många olika platser i Afghanistan, vilket inte tidigare har varit vanligt. USA har till följd av denna utveckling meddelat att man ändrar sina planer på minskad truppnärvaro i landet under kommande år.

När det gäller den inrikespolitiska förmågan att möta de säkerhetsutmaningar som landet står inför så återfinns stora brister. Den afghanska regeringen är fortsatt svag och man har ännu inte lyckats få någon kandidat godkänd på den viktiga försvarsministerposten. Inte heller har man lyckats få till stånd det parlamentsval som skulle ha genomförts under 2015, även om man nyligen har satt ut ett datum för detta val till den 15 oktober 2016. Svagt lagstyre och korruption är faktorer som inverkar mycket negativt på både det afghanska statsbygget och landets säkerhetssituation. President Ashraf Ghani som utlovat krafttag mot landets enorma korruptionsproblem har ännu inte förmått leverera några övertygande resultat. Ghani har dock visat på handlingskraft efter Kunduz fall genom att avskeda en rad tjänstemän som han menade negligerat sin plikt att försvara staden. Generellt för regeringens styrförmåga kan dock sägas att det politiska dödläget mellan Ghani och hans "chief executive" Abdullah Abdullah fortsätter och att arrangemanget med en nationell samlingsregering inte har fört deras respektive politiska läger närmare varandra.

Även ekonomin har drabbats negativt av det internationella trupptillbakadragandet. Afghanistan är djupt bistandsberoende och även biståndet har gått ned som en följd av det minskade internationella engagemanget i landet. Den ekonomiska tillväxten har minskat kraftigt sedan 2010 och den reella arbetslösheten är så hög som 40 % enligt vissa uppskattningar.³ Landet ser också en stark urbaniseringstrend med exempelvis ett ökande antal internflyktingar i städerna. Antalet internflyktingar är idag uppskattningsvis en dryg miljon, och många av dem lever i urbana områden under svåra socioekonomiska förhållanden. Hög arbetslöshet och utbredd fattigdom har bidragit till att antalet drogberoende har ökat i landet. Afghanistan har också bland de yngsta och snabbast

² Norge. Landinfo, *Temanotat: Afghanistan: Generell sikkerhet og veisikkerhet*, 2015-11-20, s. 5, <http://lifosintern.migrationsverket.se/dokument?documentSummaryId=36269>, (hämtad 2016-02-01)

³ TOLONews, *Unemployment Rate Spikes in Afghanistan*, 2015-10-02, <http://www.tolonews.com/en/afghanistan/21676-unemployment-rate-spikes-in-afghanistan>, (hämtad 2016-02-01)

växande befolkningarna i världen och det växande antalet ungdomar i städerna som saknar arbete och framtidsutsikter kan på sikt antas utgöra en mycket destabiliserande faktor för landet.

I över ett decennium har *The Asia Foundation* företagit årliga landsomfattande enkäter i Afghanistan. 2015 års undersökning visade att nationens tillförsikt till vart Afghanistan är på väg har sjunkit till lägsta nivån sedan dessa enkäter infördes. De mest frekvent angivna orsakerna till folkets pessimism var i enkäten: säkerhetsläget, arbetslösheten och korruptionen.⁴ Olika bedömare med lång erfarenhet av arbete i Afghanistan har också observerat denna bristande framtidsstro hos människor i landet. En initierad källa menar till exempel att han aldrig tidigare har upplevt att befolkningen har en sådan mörk syn på framtiden som idag. Detta återspeglas också i det ökande antalet afghaner som nu lämnar/lämnat hemlandet. Upp emot 200 000 afghanska medborgare sökte under förra året asyl i Europa.⁵ I Sverige visade sig detta genom en ökning av antalet afghanska asylansökningar med över 1000 procent jämfört med 2014.⁶ Många av dem som kommit är ensamkommande barn och en betydande andel av dem har varit bosatta i Iran under längre perioder. Det är dock svårt att peka på några aktuella förändringar i Iran som påverkar afghanska medborgare där att migrera i den utsträckning som nu sker/skett. De afghanska medborgare som lämnar Iran torde vara de som vistats där illegalt eller med kort tidsbegränsat uppehållstillstånd. De vet att de inte har några utsikter till en varaktig, legal vistelse i Iran och när läget i Afghanistan försämras så är det sannolikt många av dem som kommer att fortsätta lämna Iran för Europa. I Pakistan har läget för afghanska medborgare försämrats sedan skolattacken⁷ i Peshawar 2014, vilket medfört att ett betydande antal afghaner återvänt/återvänder till Afghanistan från Pakistan. Företrädare för UNHCR på plats i regionen har dock inte observerat någon trend att dessa afghaner i någon större mängd har börjat söka sig till Europa, men detta är något som snabbt kan förändras om läget i Afghanistan ytterligare försämras.

Både USA och den afghanska regeringen är eniga i att den enda möjliga vägen till en varaktig positiv utveckling i Afghanistan är en

⁴ The Asia Foundation, *Afghanistan in 2015. A Survey of the Afghan People*, <http://asiafoundation.org/resources/pdfs/Afghanistanin2015PrefaceExecSummary.pdf>, 2015-11-17, (hämtad 2016-02-01)

⁵ UNHCR, A million refugees and migrants flee to Europe in 2015, 2015-12-22, <http://www.unhcr.org/567918556.html>, (hämtad 2016-02-01)

⁶ Migrationsverket, <http://lifosintern.migrationsverket.se/interna-tjanster/fokuslander-omraden/afghanistan.html> (hämtad 2016-02-01)

⁷ I december 2014 angreps en skola i Peshawar av den pakistanska talibanrörelsen, och cirka 150 personer dödades varav de flesta var barn. Den pakistanska regeringen trappade därefter upp sina antiterroraktioner i landet. De afghanska flyktingarna belades med kollektiv skuld varför trakasserier mot dem ökade efter attentatet med följden att många av dem lämnade Pakistan. Vidare har en ny skolattack skett i Pakistan den 20 januari 2016 och förövarna anges återigen vara den pakistanska talibanrörelsen. Det återstår dock ännu att se vilka eventuella följdverkningar attentatet kan få för den afghanska flyktingpopulationen i Pakistan.

förhandlingslösning med talibanrörelsen. Att rörelsen inte kan besegras militärt har de senaste 14 åren utvisat. Det som under förra sommaren såg ut som en liten öppning mot en framtida förhandlingslösning var inledande samtal mellan den afghanska regeringen och talibanrörelsen i värdlandet Pakistan. Samtalen avbröts dock när det blev känt att ledaren Mullah Omar, som skulle ha sanktionerat dem, varit död i flera år. Pakistan, med sina kontakter till talibanrörelsen, utgör en viktig aktör i detta sammanhang och trots något frostiga relationer mellan Afghanistan och Pakistan under andra hälften av 2015 så har de båda regeringarna nu enats om att återuppta samtalen med talibanrörelsen. Inledande samtal har nu åter skett i Pakistan, dock ännu utan närvaro av företrädare för talibanrörelsen. Fragmenteringen och ledarskapskonflikten inom talibanrörelsen innebär en stor osäkerhet kring rörelsens reella möjlighet till trovärdigt deltagande i dessa samtal framöver. Rörelsens ökade styrka på slagfältet väcker också frågan om deras egentliga motivation att nu sätta sig vid förhandlingsbordet.

3. Scenarioanalys

Nedan tecknas tre möjliga scenarier för utvecklingen i Afghanistan inom de närmsta 1-2 åren. Varje scenario åtföljs också av en bedömning av vilka konsekvenser som respektive scenario kan medföra för den afghanska migrationen.

3.1. Scenario 1 - neutralt/fortsättning av nuläge (hög sannolikhet)

Den negativa säkerhetstrenden fortskrider och talibanrörelsen utgör fortsatt huvudaktör inom det väpnade motståndet, trots dess fragmentering. Trenden med ökade markstrider på flera olika platser samtidigt fortgår och Talibanrörelsen lyckas tidvis göra framryckningar och ta kontrollen över olika distriktcenter. Man fortsätter även att utmana vissa provinshuvudstäder och förmår ibland att tillfälligt ta kontrollen över dem. På grund av det fortsatta läget i Kunduz och då man inte på ett tillräckligt sätt förmått komma till rätta med de problem som skapade förutsättningar för taliban att ta över staden kvarstår risken att staden åter faller i talibanrörelsens händer. Den successiva ökningen av olika säkerhetsincidenter fortgår liksom trenden med ett ökande antal civila offer. Talibanrörelsen visar på styrka och slagkraft men inte tillräckligt för att både lyckas inta och sedan fortsatt, över tid, kontrollera viktiga territorier/urbana områden. Fortsatt närvaro av utländsk trupp i oförminskat antal bidrar till att inga dramatiska förändringar sker under kommande år.

Det sker således inga explosiva förändringar av säkerhetsläget utan trenden med en successiv försämring fortgår. Regeringen är fortsatt svag och förmår inte genomföra nödvändiga reformer för att vända vare sig den negativa säkerhetsutvecklingen eller den nedåtgående ekonomiska trenden. Inte heller lyckas den afghanska regeringen, med hjälp av Pakistan, att få igång trovärdiga samtal och inleda arbetet mot en förhandlingslösning med talibanrörelsen. Samtalen kan eventuellt återupptas för att sedan troligen på

nytt avbrytas på grund av talibanrörelsens fragmentering eller händelser på marken som inverkar negativt på relationen mellan Afghanistan och Pakistan.

Det neutrala scenariot är det som bedöms som det mest sannolika för utvecklingen i Afghanistan inom de närmsta 1-2 åren. Sannolikheten för att detta scenario faller in bedöms som hög. Dock ska betonas att detta scenario, då det innebär en kontinuerlig försämring av läget i landet, på längre sikt riskerar att övergå i det negativa scenario som tecknas nedan.

3.1.1. Migrationskonsekvenser av det neutrala scenariot

Den afghanska befolkningens mörka syn på framtiden och den bristande tilltron till den afghanska regeringen att förmå vända utvecklingen innebär att folk fortsatt kommer att lämna landet i oförminskat, eller till och med i ett ökande, antal. Även trenden med afghaner i Iran som lämnar landet för Europa kan bedömas fortsätta. Iran och Pakistan som sedan decennier tillbaka inhyser miljontals afghanska flyktingar och migranter förmår inte att ta emot den nya flyktingströmmen, varför den tvunget måste söka sig vidare mot exempelvis Europa.

3.2. Scenario 2 – negativt (lägre sannolikhet)

Taliban och andra lierade grupperingar lyckas de facto erövra, och över tid hålla, inte bara enstaka distrikt utan även större geografiska områden. I områden med starkt talibaninflytande och där man tidigare visat på slagkraft lyckas man även inta viktiga urbana områden, exempelvis i Kunduz och Helmand. En ökad fragmentering av talibanrörelsen till följd av ledarskapskonflikten medför allt fler avhopp till Islamiska staten (IS), vilken uppnår en operativ nivå som möjliggör mer omfattande och välkoordinerade operationer. Dessa sprids utanför nuvarande operationsområde, främst Nangarhar, till att omfatta mer eller mindre hela landet. Den fortsatta fragmenteringen inom talibanrörelsen medför också att allt fler lokala/regionala krigsherrar lierar sig med IS. Antalet incidenter med sektaristiska/etniska inslag ökar kraftigt och speciellt shiamuslimer, exempelvis hazarer, riskerar att drabbas av riktat våld.

Inrikespolitiskt börjar den nationella samlingsregeringen att sönderfalla. Samarbetet mellan president Ghani och ”chief executive” Abdullah upphör vilket lamslår landet och accelererar den negativa säkerhets- samt socioekonomiska trenden. Förtroendet för den afghanska staten urholkas och stridsmoralen bland Afghan National Security Forces (ANSF) försämras dramatiskt, vilket bland annat medför frekventa avhopp till det väpnade motståndet.

Den negativa utvecklingen enligt detta scenario medför att konfliktintensiteten på många platser i landet höjs på ett markant sett, vilket får till följd att antalet konfliktrelaterade skadade och dödade civilpersoner kraftigt ökar, liksom antalet humanitära kriser. Sannolikheten för att detta scenario faller in bedöms som lägre än det neutrala scenariot.

3.2.1. Migrationskonsekvenser av det negativa scenariot

Den markant ökade konfliktintensiteten och de många civila offer som konflikten skördar, enligt detta scenario, medför att afghaner i allt större omfattning fördrivs internt. Parallellt med detta sker också en kraftig ökning av antalet afghaner som lämnar landet. Säkerhetsutvecklingen i Pakistan medför också att en allt större mängd afghanska flyktingar som befinner sig där flyr landet. Dessa flyktingar har hittills i huvudsak återvänt till Afghanistan, men då läget där enligt detta scenario så markant försämrats kan även denna grupp förväntas söka sin tillflykt i europeiska länder. Trenden med afghaner i Iran som lämnar landet kan också förväntas fortsätta. Den negativa utvecklingen i Afghanistan enligt detta scenario medför att afghanska medborgare i ett kraftigt ökat antal kommer att försöka ta sig till Europa och Sverige.

3.3. Scenario 3 – positivt (lägst sannolikhet)

Det nyligen fastställda datumet för parlamentsval till underhuset (Wolesi Jirga) och distriktsråd innebär en viss normalisering och stabilisering av den politiska scenen. Under förutsättning av en lugn och transparent valrörelse finns förutsättningar för att den hittills negativa inrikespolitiska utvecklingen bryts, och regeringen förmår bromsa den nedåtgående socioekonomiska trenden med hjälp av ett antal politiska åtgärder och nyckelreformer. President Ghani och ”chief executive” Abdullah samt deras samlingsregering förbereder/inleder fredförhandlingar med taliban och andra upprorsgrupper (dock inte IS). Pakistan spelar i dessa förhandlingar en betydande roll.

Mullah Akthar Mansour konsoliderar sitt grepp om ledarskapet över talibanrörelsen, vilket ger förutsättningar för taliban att sätta sig vid förhandlingsbordet och inleda reella förhandlingar, oaktat vad de sedan kan resultera i. Det är inte osannolikt att taliban avhåller sig från större operationer under fredsdiskussioner som uppfattas som seriösa och reella. På grund av en, bakom Mullah Mansour, enad talibanrörelse lyckas inte IS i sina försök att etablera sig utanför nuvarande intresseområde (främst Nangarhar). President Obamas besked att låta en relativt betydande truppstyrka kvarstanna i landet till minst utgången av 2017 innebär dels att säkerhetsläget hålls på en acceptabel nivå, dels att utbildningen av ANSF kan fortgå.

Den positiva utvecklingen enligt detta scenario medför att konfliktintensiteten i många afghanska provinser minskar, vilket får till följd att antalet konfliktrelaterade skadade samt dödade civilpersoner sjunker. Sannolikheten för att detta scenario faller in bedöms som lägst jämfört med övriga två scenarier.

3.3.1. Migrationskonsekvenser av det positiva scenariot

Antalet internflyktingar kommer sannolikt att minska till följd av det förbättrade säkerhetsläget enligt detta scenario. Möjligen kan ett större antal finnas kvar som en konsekvens av IS fortsatta operationer i Nangarhar och dess närområden. Antalet återvändande flyktingar från Iran och framförallt Pakistan kan förväntas öka. Dock kommer trycket från olika grupper att emigrera vara fortsatt högt. Trots en något förbättrad prognos för landet så kommer det inte att på kort sikt påverka vissa grupperns bristande framtidstro, exempelvis hazargruppen. Sannolikt kommer relativt många hazarer fortsatt att lämna landet, inte minst yngre män. Förmodligen kommer även många afghaner i Iran att fortsatt bege sig till Europa trots den positiva säkerhetsutvecklingen i Afghanistan enligt detta scenario. Det kan förväntas ta relativt lång tid innan en sådan positiv utveckling verkligen avspeglas och ger en dämpande effekt på de migrationsvågor som redan har satts igång.

Källförteckning

Norge. Landinfo, *Temanotat: Afghanistan: Generell sikkerhet og veisikkerhet*, 2015-11-20,
<http://lifosintern.migrationsverket.se/dokument?documentSummaryId=36269>, (hämtad 2016-02-01)

Migrationsverket, <http://lifosintern.migrationsverket.se/internatjanster/fokuslander-omraden/afghanistan.html> (hämtad 2016-02-01)

TOLONews, *Unemployment Rate Spikes in Afghanistan*, 2015-10-02,
<http://www.tolonews.com/en/afghanistan/21676-unemployment-rate-spikes-in-afghanistan>, (hämtad 2016-02-01)

The Asia Foundation, *Afghanistan in 2015. A Survey of the Afghan People*,
<http://asiafoundation.org/resources/pdfs/Afghanistanin2015PrefaceExecutiveSummary.pdf>, 2015-11-17, (hämtad 2016-02-01)

UNHCR, *A million refugees and migrants flee to Europe in 2015*, 2015-12-22, <http://www.unhcr.org/567918556.html>, (hämtad 2016-02-01)

UN General Assembly, *The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security*, 2015-12-10,
<http://www.refworld.org/pdfid/5672ac7c4.pdf> (hämtad 2016-02-01)

Lifos publikationer

Landrapport syftar primärt till att utgöra ett underlag till Migrationsverkets rättsliga styrning. Den kan också ge stöd till övriga migrationsaktörer.

Temarapport syftar till att ge landinformation i ett eller flera sammanlänkade teman, alternativt ett tema som berör flera länder.

Lägesanalys syftar till att ge en kortfattad lägesbild av en situation i ett land, inklusive en analys kring möjlig utveckling.

Scenarioanalys syftar primärt till att utgöra ett stöd vid prognosarbete, strategiskt beslutsfattande etc. genom att beskriva ett antal möjliga scenarier samt sannolikheten och konsekvensen av dessa.

Fråga-Svar är sammanställningar av information som svar på frågor från Migrationsverkets anställda.

Om Lifos

Lifos är ett center för landinformation och omvärldsanalys. Vi samlar in, analyserar och upprätthåller expertkunskap om länder och regioner från vilka människor söker sig till Sverige.

Lifos mission: Lifos är ett expertorgan, vilket agerar opartiskt och proaktivt för att bidra till rättssäkra och effektiva migrationsprocesser genom tillförlitlig, relevant och lättillgänglig landinformation och omvärldsanalys.

Migrationsverket • 601 70 Norrköping

gb-lifos@migrationsverket.se

<http://lifos.migrationsverket.se> • www.migrationsverket.se